

IT-95-18-I
D 10/346 TER - D 1/346 TER
15 NOVEMBER 1995

10/346 TER
prevod-s
povj

OPTUŽNICA

MEĐUNARODNI KRIVIČNI SUD
ZA BIVŠU JUGOSLAVIJU

TUŽILAC SUDA

PROTIV

**RADOVANA KARADŽIĆA
RATKA MLADIĆA**

OPTUŽNICA

Richard J. Goldstone, tužilac Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju, u skladu s ovlašćenjem iz člana 18 Statuta Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju (Statut Suda), optužuje

RATKA MLADIĆA i RADOVANA KARADŽIĆA

za **GENOCID, ZLOČINE PROTIV ČOVEČNOSTI i KRŠENJA RATNIH ZAKONA I OBIČAJA**, kako sledi:

“Zaštićena zona” Srebrenica

1. Nakon što je u Bosni i Hercegovini izbio rat, vojne snage bosanskih Srba zauzele su sela bosanskih Muslimana u istočnom delu zemlje, što je imalo za posledicu egzodus bosanskih Muslimana u enklave Goražde, Žepa, Tuzla i Srebrenica. Svi događaji koji se spominju u ovoj optužnici desili su se u Republici Bosni i Hercegovini.
2. Dana 16. aprila 1993, Savet bezbednosti Ujedinjenih nacija, postupajući u skladu s Glavom VII Povelje, usvojio je Rezoluciju 819 kojom je zahtevao da sve sukobljene strane u Republici Bosni i Hercegovini tretiraju Srebrenicu i okolno područje kao zaštićenu zonu koja ne sme biti izložena nikakvom oružanom napadu ili nekom drugom neprijateljskom činu. Rezolucija 819 ponovo je potvrđena Rezolucijom 824 od 6. maja 1993. i Rezolucijom 836 od 4. juna 1993.
3. Procenjuje se da je u zaštićenoj zoni Srebrenica, pre napada snaga bosanskih Srba, kako je opisano u ovoj optužnici, živelo oko 60 000 bosanskih Muslimana.

Napad na zaštićenu zonu Srebrenica

4. Dana 6. jula 1995. ili približno tog datuma, vojska bosanskih Srba granatirala je Srebrenicu i napala posmatračka mesta Ujedinjenih nacija na kojima su bili holandski vojnici, a koja su se nalazila unutar zaštićene zone. Napad na zaštićenu zonu Srebrenica od strane vojske bosanskih Srba trajao je do 11. jula 1995. kada su prve jedinice napadačkih snaga bosanskih Srba ušle u Srebrenicu.
5. Bosanski Muslimani, muškarci, žene i deca koji su ostali u Srebrenici nakon početka napada bosanskih Srba, postupili su na dva načina. Nekoliko hiljada žena, dece i nešto uglavnom starijih muškaraca pobjeglo je u bazu UN u Potočarima unutar zaštićene zone Srebrenica, gde su potražili zaštitu holandskog bataljona odgovornog za tu bazu. U bazi su ostali od 11. jula 1995. do 13. jula 1995. kad su autobusima i kamionima evakuisani pod kontrolom i rukovodstvom vojnih lica bosanskih Srba.
6. Druga grupa od otprilike 15 000 bosanskih Muslimana - muškaraca, sa nešto žena i dece, okupila se u večernjim satima 11. jula 1995. u Šušnjarima i u dugoj koloni, kroz šume, krenula u zbeg prema Tuzli. Otprilike jedna trećina grupe bili su naoružani bosanski vojnici i naoružani civili. Ostali su bili nenaoružani civili.

Događaji u Potočarima

7. Dana 11. i 12. jula 1995, **RATKO MLADIĆ** i članovi njegovog štaba sastali su se u Bratuncu sa holandskim vojnim oficirima i predstavnicima muslimanskih izbeglica iz Potočara. Na tim sastancima, **RATKO MLADIĆ** ih je, između ostalog, obavestio da će se sa muslimanskim vojnicima koji budu predali oružje postupati kao sa ratnim zarobljenicima u skladu sa Ženevskim konvencijama, te da niko neće nauditi izbeglicama evakuisanim iz Potočara.
8. Dana 12. jula 1995. ili oko tog datuma, vojne snage bosanskih Srba zapalile su i opljačkale kuće bosanskih Muslimana u Potočarima i oko Potočara.
9. U jutarnjim satima 12. jula 1995. ili oko tog datuma, vojne snage bosanskih Srba stigle su u vojnu bazu UN u Potočarima i oko baze.
10. Dana 12. jula 1995. ili oko tog datuma, **RATKO MLADIĆ** je u pratnji svojih vojnih pomoćnika i televizijske ekipe došao u Potočare. Više puta je lažno uveravao bosanske Muslimane u Potočarima i oko Potočara da im niko neće nauditi i da će biti bezbedno prebačeni iz Srebrenice.
11. Dana 12. jula 1995. ili oko tog datuma, po direktivi i u prisustvu **RATKA MLADIĆA**, oko 50-60 autobusa i kamiona stiglo je u blizinu vojne baze UN u Potočarima. Ubrzo nakon dolaska tih vozila, započela je evakuacija bosanskih Muslimana izbeglica. Kad su Muslimani - žene, deca i muškarci - krenuli da se penju u autobuse i kamione, vojna lica bosanskih Srba počela su da izdvajaju muškarce od žena i dece. To odabiranje i izdvajanje Muslimana - muškaraca odvijalo se u prisustvu i po direktivi **RATKA MLADIĆA**.

12. Bosanski Muslimani -muškarci, koji su bili izdvojeni od ostalih izbeglica, odvedeni su na razna mesta u Potočarima i oko Potočara. Dana 12. jula 1995. ili oko tog datuma, **RATKO MLADIĆ** i vojna lica bosanskih Srba pod njegovom komandom, obavestili su neke od tih Muslimana da će biti evakuisani i razmenjeni za bosanske Srbe zatočene u Tuzli.

13. Većina Muslimana - muškaraca koji su bili izdvojeni od ostalih izbeglica u Potočarima prevezena je u Bratunac, a zatim u područje Karakaja gde su vojna lica bosanskih Srba nad njima izvršila pokolj.

14. Između 12. i 13. jula 1995, vojna lica bosanskih Srba po kratkom su postupku pogubila bosanske Muslimane, muškarce i žene, na raznim mestima oko baze UN gde su se oni bili sklonili. Tela onih koji su po kratkom postupku pogubljeni ostavljena su po poljima i u zgradama u neposrednoj blizini baze. Ta arbitrarna ubistva unela su strah i paniku među Muslimane koji su tamo ostali, te su neki od njih počinili samoubistvo, a svi ostali pristali da napuste enklavu.

15. Evakuacija svih sposobnih muslimanskih izbeglica završena je 13. jula 1995. Kao posledica napada bosanskih Srba na tu zaštićenu zonu i drugih akcija, vojna lica bosanskih Srba skoro su potpuno eliminisala bosansko muslimansko stanovništvo iz srebreničke enklave.

Predaja i smaknuća

16. Između večeri 11. jula 1995. i jutra 12. jula 1995, duga kolona Muslimana, koja se okupila u Šušnjarima, kroz šumu je bežala iz Srebrenice prema Tuzli.

17. U pokušaju da spreče kolonu bosanskih Muslimana u njihovom zbegu prema Tuzli, vojna lica bosanskih Srba, uz pomoć vojnih oklopnih transportera, tenkova, protivavionskih topova i artiljerije, zauzeli su položaje duž puta Bratunac - Milići.

18. Čim je kolona stigla do teritorije koju drže bosanski Srbi, u blizini Buljima, napale su je vojne snage bosanskih Srba. Taj i drugi napadi vojnih snaga bosanskih Srba imali su za posledicu smrt i ranjavanje mnogih Muslimana i razbijanje kolone na nekoliko manjih delova koji su nastavili prema Tuzli. Otprilike jedna trećina kolone, sastavljena uglavnom od vojnih lica, prešla je put Bratunac - Milići u blizini Nove Kasabe i bezbedno stigla do Tuzle. Preostali Muslimani ostali su odsečeni iza linija bosanskih Srba.

19. Hiljade Muslimana je zarobljeno ili se predalo vojnim snagama bosanskih Srba pod komandom i kontrolom **RATKA MLADIĆA** i **RADOVANA KARADŽIĆA**. Mnogi Muslimani koji su se predali učinili su to jer im je bila zajamčena bezbednost ukoliko se predaju. U mnogim slučajevima Muslimanima su uveravanja o bezbednosti davana od strane vojnih lica bosanskih Srba koji su bili zajedno s drugim vojnicima, bosanskim Srbima, koji su na sebi imali ukradene uniforme UN, te od strane zarobljenih Muslimana kojima je bilo naređeno da ostale Muslimane dozovu iz šume.

20. Vojna lica bosanskih Srba po kratkom su postupku pogubili mnoge zarobljene bosanske Muslimane, kao i one koji su im se predali, na mestima gde su se predali

odnosno gde su zarobljeni, kao i na drugim mestima, ubrzo nakon predaje odnosno zarobljavanja. Slede neki od slučajeva smaknuća po kratkom postupku:

20.1 Dana 13. jula 1995. ili oko tog datuma, u blizini Nezuka u Republici Bosni i Hercegovini zarobljena je grupa od deset bosanskih Muslimana - muškaraca. Vojnici bosanskih Srba po kratkom su postupku pogubili neke od njih, uključujući Mirsada ALISPAHIĆA i Hajrudina MEŠANOVIĆA.

20.2 Dana 13. jula 1995. ili oko tog datuma, na obali reke Jadar, između Konjević Polja i Drinjače, vojnici bosanskih Srba po kratkom su postupku pogubili 15 bosanskih Muslimana - muškaraca koji su se predali ili su zarobljeni. Među onima koji su ubijeni bili su Hamed OMEROVIĆ, Azem MUJIĆ i Ismet AHMETOVIĆ.

20.3 Dana 13. jula 1995. ili oko tog datuma, u blizini Konjević Polja, vojnici bosanskih Srba po kratkom su postupku pogubili stotine Muslimana, uključujući žene i decu.

20.4 Dana 17. ili 18. jula 1995, u blizini Konjević Polja, vojnici bosanskih Srba zarobili su oko 150-200 bosanskih Muslimana - muškaraca i po kratkom postupku pogubili oko polovinu.

20.5 Dana 18. ili 19. jula 1995, u blizini Nezuka, vojnim snagama bosanskih Srba predalo se oko 20 grupa bosanskih Muslimana - muškaraca; u svakoj grupi bilo je pet do deset osoba. Nakon što su se ti muškarci predali, vojnici bosanskih Srba naredili su im da se postroje, a zatim ih po kratkom postupku pogubili.

20.6 Dana 20. ili 21. jula 1995, u blizini sela Mecese, vojna lica bosanskih Srba megafonima su pozivali bosanske Muslimane - muškarce koji su pobjegli iz Srebrenice da se predaju, uveravajući ih da će biti bezbedni. Oko 350 bosanskih Muslimana odgovorilo je na pozive i predalo se. Vojnici bosanskih Srba su zatim odveli oko njih 150, naložili im da sami sebi iskopaju grobove a zatim ih pogubili po kratkom postupku.

20.7 Dana 21. ili 20. jula 1995, u blizini sela Mecese, rovokopačem je iskopana velika jama, nakon čega su vojnici bosanskih Srba naredili oko 260 zarobljenih bosanskih Muslimana - muškaraca da stanu oko jame. Vojnici bosanskih Srba su zatim opkolili te Muslimane i naredili im da se ne miču jer će u protivnom u njih pucati. Neki su se pomerili te je u njih pucano. Ostali su gurnuti u jamu i živi zakopani.

21. Mnogi Muslimani koji su se predali vojnim licima bosanskih Srba nisu ubijeni na mestima gde su se predali, već su odveženi na centralna sabirna mesta gde su ih vojnici bosanskih Srba držali pod oružanom stražom. Ta sabirna mesta bila su, između ostalih, sledeća: hangar u Bratuncu, fudbalski tereni u Kasabi, Konjević Polju, Kravici i Vlasenici, livada iza autobuske stanice u Sandićima i druga polja i livade duž puta Bratunac - Milići.

22. Između 12. i 14. jula 1955, na raznim od tih sabirnih mesta, uključujući hangar u Bratuncu i fudbalski stadion u Kasabi, **RATKO MLADIĆ** se obratio zarobljenim bosanskim Muslimanima. Lažno ih je i u više navrata uveravao da su bezbedni i da će biti razmenjeni za zatvorenike, bosanske Srbe, koje drže snage bosanske vlade.

23. Između 12. i 14. jula 1995, vojna lica bosanskih Srba nasumice su izdvajala zarobljene bosanske Muslimane i po kratkom postupku ih pogubljivala.

Masovna smaknuća u blizini Karakaja

24. Dana 14. jula 1995. ili oko tog datuma, vojna lica bosanskih Srba prevezla su na hiljade muslimanskih zatočenika iz Bratunca, Kravice i drugih mesta na sabirno mesto u školskom centru u blizini Karakaja. Na tom sabirnom mestu, vojna lica bosanskih Srba naredila su zatočenicima da skinu jakne, kapute i drugu odeću i da ih stave ispred sportske dvorane. Zatočenici su zatim nagurani u zgradu škole i sportsku dvoranu do nje i tu držani pod oružanom stražom.

25. Dana 14. jula 1995. ili oko tog datuma, u školskom centru u blizini Karakaja, **RATKO MLADIĆ** se savetovao sa svojim podređenima i obratio nekim od Muslimana koji su tamo bili zatočeni.

26. Dana 14. jula 1995, vojna lica bosanskih Srba su u više navrata ubijala bosanske Muslimane zatočene u tom školskom centru.

27. Tokom 14. jula 1995, vojna lica bosanskih Srba su u malim grupama odvela sve muslimanske zatočenike iz zgrade škole i sportske dvorane, te ih ukrcala na kamione koje su čuvali i vozili vojnici bosanskih Srba. Pre nego su ukrcani na kamione, mnogim zatočenicima su zavezane ruke iza leđa ili im je stavljen povež preko očiju. Zatim su odvezeni na najmanje dve lokacije u blizini Karakaja.

28. Kada su kamioni stigli na te lokacije, vojna lica bosanskih Srba naredila su Muslimanima - zatočenicima, kojima su ruke bile vezane ili su imali povež preko očiju, da siđu sa kamiona, te ih po kratkom postupku pogubili. Ta smaknuća po kratkom postupku odvijala su se otprilike između podneva i ponoći 14. jula 1995.

29. Vojna lica bosanskih Srba pokopala su pogubljene bosanske Muslimane u masovne grobnice u blizini mesta gde su pogubljeni.

30. Dana 14. jula 1995. ili oko tog datuma, **RATKO MLADIĆ** je bio prisutan na jednom od mesta gde su izvršena masovna smaknuća kada su vojna lica bosanskih Srba po kratkom postupku pogubili bosanske Muslimane.

31. U smaknućima bosanskih Muslimana - muškaraca po kratkom postupku, koja su se dogodila 14. jula 1995. u blizini Karakaja, živote je izgubilo na hiljade ljudi.

OPTUŽENI

32. **RADOVAN KARADŽIĆ** rođen je 19. juna 1945. u opštini Šavnik u Republici Crnoj Gori. Od otprilike 13. maja 1992. do danas predsednik je administracije bosanskih Srba na Palama.

33. **RATKO MLADIĆ** rođen je 12. marta 1943. u opštini Kalinovik u Republici Bosni i Hercegovini. Profesionalni je vojni oficir i ima čin generala u oružanim

snagama bosanskih Srba. Od otprilike 14. maja 1992. do danas zapovednik je vojske administracije bosanskih Srba.

NADREĐENOST

34. **RADOVAN KARADŽIĆ** jedan je od osnivača i predsednik Srpske demokratske stranke (SDS) u tadašnjoj Socijalističkoj Republici Bosni i Hercegovini. SDS je bila vodeća politička stranka među Srbima u Bosni i Hercegovini. Kao predsednik SDS, bio je i još uvek je najmoćniji funkcioner u stranci. Njegove dužnosti kao predsednika uključuju predstavljanje stranke, koordinaciju rada stranačkih organa i omogućavanje realizacije programskih zadataka i ciljeva stranke. I dalje se nalazi na tom položaju.

35. Dana 13. maja 1992. ili oko tog datuma, **RADOVAN KARADŽIĆ** je postao prvi predsednik administracije bosanskih Srba na Palama. U vreme kad je preuzeo taj položaj, njegova *de jure* ovlašćenja su, prema Ustavu administracije bosanskih Srba, između ostalog uključivala zapovedništvo nad vojskom administracije bosanskih Srba i u ratu i u miru i ovlašćenje da imenuje, promovise i razrešava dužnosti vojne oficire. Kao predsednik, bio je i još uvek jeste nadređen **RATKU MLADIĆU** i svim ostalim pripadnicima vojske bosanskih Srba, kao i svim jedinicama i osoblju koje pripada ili je dodeljeno vojsci bosanskih Srba.

36. Pored ovlašćenja predviđenih Ustavom, ovlašćenja **RADOVANA KARADŽIĆA** kao predsednika administracije bosanskih Srba proširena su članom 6 Zakona o narodnoj odbrani bosanskih Srba. Tim je zakonom ovlašćen da, između ostalog, nadzire Teritorijalnu odbranu i u ratu i u miru, te da u slučaju rata, neposredne opasnosti i drugih vanrednih situacija izdaje naređenja o upotrebi policije. Član 39 istog Zakona ovlašćuje ga da u slučaju neposredne ratne opasnosti i drugih vanrednih situacija rasporedi jedinice Teritorijalne odbrane u cilju održavanja reda i zakona.

37. Ovlašćenja **RADOVANA KARADŽIĆA** dalje su proširena članom 33 Zakona o unutrašnjim poslovima bosanskih Srba koji ga ovlašćuje da aktivira rezervni sastav policije u vanrednim situacijama.

38. **RADOVAN KARADŽIĆ** je provodio gore navedena ovlašćenja, delovao i bio tretiran od strane međunarodne zajenice kao predsednik administracije bosanskih Srba na Palama. U tom svojstvu je, *inter alia*, učestvovao na međunarodnim pregovorima i lično sklapao sporazume po pitanjima kao što su prekidi vatre i humanitarna pomoć koji su kasnije i primenjeni.

RATKO MLADIĆ

39. **RATKO MLADIĆ** imenovan je 1991. za komandanta 9. korpusa Jugoslovenske narodne armije /JNA/ u Kninu u Republici Hrvatskoj. U maju 1992. preuzeo je komandu nad snagama Druge vojne oblasti JNA koje su zatim postale vojska bosanskih Srba. Ima čin generala i od 14. maja 1992. ili oko tog datuma do danas, nalazi se na mestu komandanta vojske administracije bosanskih Srba. U tom svojstvu nalazio se i još uvek se nalazi u nadređenom položaju u odnosu na svakog pripadnika

vojske bosanskih Srba kao i na sve jedinice i osoblje priključeno ili dodeljeno toj vojsci.

40. **RATKO MLADIĆ** je pokazao da ima kontrolu nad vojnim pitanjima time što je pregovarao, između ostalog, u sporazumima o prekidu vatre i razmeni zarobljenika; sporazumima oko otvaranja sarajevskog aerodroma; sporazumima o prolazu konvoja sa humanitarnom pomoći, kao i sporazumima o prestanku delovanja snajperista, od kojih su svi primjenjeni.

OPŠTE POSTAVKE OPTUŽNICE

41. Sve vreme na koje se odnosi ova optužnica, u Republici Bosni i Hercegovini na teritoriji bivše Jugoslavije trajalo je stanje oružanog sukoba i delimične okupacije.

42. U svakom paragrafu u kome se navode optužbe za genocid, što je zločin prema članu 4 Statuta Suda, navodna dela ili propusti izvršeni su u nameri da se, u potpunosti ili delimično, uništi jedna nacionalna, etnička ili verska grupa kao takva.

43. U svakom paragrafu u kome se navode zločini protiv čovečnosti, što je zločin prema članu 5 Statuta Suda, navodna dela ili propusti bili su deo rasprostranjenog ili sistematskog ili masovnog napada usmerenog protiv civilnog stanovništva.

44. **RATKO MLADIĆ** i **RADOVAN KARADŽIĆ** pojedinačno su odgovorni za zločine za koje se terete u ovoj optužnici u skladu sa članom 7(1) Statuta Suda. Pojedinačna krivična odgovornost obuhvata izvršavanje, planiranje podsticanje, naređivanje ili na drugi način pomaganje i učestvovanje u planiranju, pripremi ili izvršavanju bilo kojeg od zločina navedenih u članovima 2 do 5 Statuta Suda.

45. **RATKO MLADIĆ** i **RADOVAN KARADŽIĆ** su takođe, ili alternativno, kao komandanti krivično odgovorni za dela svojih potčinjenih prema članu 7(3) Statuta Suda. Krivična odgovornost komandanta je odgovornost nadređenog oficira za dela njegovih podređenih ukoliko je znao ili imao razloga da zna da će njegovi podređeni izvršiti takva dela ili da su ih izvršili, a nadređeni nije preduzeo potrebne i razumne mere da spreči takva dela ili da kazni krivce.

46. Opšti navodi optužnice sadržani u paragrafima 41 do 45 ponovo se navode i sadržani su u svakoj od niže navedenih optužbi.

OPTUŽBE

TAČKE 1-2 (GENOCID) (ZLOČIN PROTIV ČOVEČNOSTI)

47. Između 12. jula 1995. i 13. jula 1995. ili oko tog vremena, vojna lica bosanskih Srba, pod komandom i kontrolom **RATKA MLADIĆA** i **RADOVANA**

KARADŽIĆA, stigla su u Potočare gde je hiljade Muslimana, muškaraca, žena i dece, potražilo utočište u vojnoj bazi Ujedinjenih nacija i oko baze. Vojna lica bosanskih Srba, pod komandom i kontrolom **RATKA MLADIĆA** i **RADOVANA KARADŽIĆA**, po kratkom su postupku pogubila mnoge bosanske Muslimane izbeglice koji su ostali u Potočarima.

48. Između 13. jula 1995. i 22. jula 1995. ili oko tog vremena, vojna lica bosanskih Srba, pod komandom i kontrolom **RATKA MLADIĆA** i **RADOVANA KARADŽIĆA**, po kratkom su postupku pogubila mnoge muškarce, bosanske Muslimane, koji su pobjegli u šumu, a zatim bili uhvaćeni ili se predali.

49. Hiljade bosanskih Muslimana - muškaraca, koji su pobjegli iz Srebrenice i koji su se predali ili su uhvaćeni, prebačeni su sa raznih sabirnih mesta u Srebrenici i oko Srebrenice do glavnog sabirnog mesta u školskom centru u blizini Karakaja.

50. Dana 14. jula 1995. ili oko tog datuma, vojna lica bosanskih Srba, pod komandom i kontrolom **RATKA MLADIĆA** i **RADOVANA KARADŽIĆA**, prebacila su hiljade muškaraca, Muslimana, iz ovog školskog centra do dve obližnje lokacije. Na tim lokacijama, vojnici bosanski Srbi, uz znanje **RATKA MLADIĆA**, po kratkom su postupku pogubili te zatočene bosanske Muslimane i zakopali ih u masovne grobnice.

51. **RATKO MLADIĆ** i **RADOVAN KARADŽIĆ**, između 6. jula 1995. i 22. jula 1995. ili oko tog vremena, su pojedinačno i u saradnji sa drugima planirali, podsticali, naređivali ili na drugi način pomagali i učestvovali u planiranju, pripremi ili izvršavanju sledećih zločina:

a) smaknuća po kratkom postupku bosanskih Muslimana, muškaraca i žena, u Potočarima i oko Potočara 12. i 13. jula 1995,

b) smaknuća po kratkom postupku, između 13. jula 1995. i 22. jula 1995, bosanskih Muslimana koji su bili *hors de combat* zbog povreda, predaje ili zarobljavanja nakon što su pobjegli u šumu prema Tuzli,

c) smaknuća bosanskih Muslimana - muškaraca na mestima masovnih smaknuća u Karakaju i oko Karakaja 14. jula 1995. ili oko tog datuma.

Svojim delima i propustima u odnosu na događaje opisane u paragrafima 13, 14, 20.1-20.7, 23, 26 i 28 **RATKO MLADIĆ** i **RADOVAN KARADŽIĆ** izvršili su:

Tačka 1: **GENOCID** prema članu 4(2) (ubijanje pripadnika grupe) Statuta Suda.

Tačka 2: **ZLOČIN PROTIV ČOVEČNOSTI** prema članu 5(b) (istrebljenje) Statuta Suda.

TAČKE 3-4
(ZLOČIN PROTIV ČOVEČNOSTI)
(KRŠENJE RATNIH ZAKONA ILI OBIČAJA)

52. Svojim delima i propustima u odnosu na smaknuća bosanskih Muslimana - muškaraca i žena koja su se dogodila u Potočarima i oko Potočara između 12. jula 1995. i 13. jula 1995 i koja su opisana u paragrafu 13, **RATKO MLADIĆ** i **RADOVAN KARADŽIĆ** izvršili su:

Tačka 3: ZLOČIN PROTIV ČOVEČNOSTI prema članu 5(a)(ubistvo) Statuta Suda.

Tačka 4: KRŠENJE RATNIH ZAKONA ILI OBIČAJA prema članu 3 (ubistvo) Statuta Suda.

TAČKE 5-18
(ZLOČINI PROTIV ČOVEČNOSTI)
(KRŠENJE RATNIH ZAKONA ILI OBIČAJA)

53. Svojim delima i propustima u odnosu na smaknuća bosanskih Muslimana koji su iz Srebrenice pobjegli u šumu u razdoblju između 13. jula 1995. i 22. jula 1995, kao što je opisano u paragrafima 20.1 do 20.7, **RATKO MLADIĆ** i **RADOVAN KARADŽIĆ** izvršili su:

Tačka 5: ZLOČIN PROTIV ČOVEČNOSTI (vezano za paragraf 20.1) prema članu 5(a) (ubistvo) Statuta Suda.

Tačka 6: KRŠENJE RATNIH ZAKONA ILI OBIČAJA (vezano za paragraf 20.1) prema članu 3 (ubistvo) Statuta Suda.

Tačka 7: ZLOČIN PROTIV ČOVEČNOSTI (vezano za paragraf 20.2) prema članu 5(a) (ubistvo) Statuta Suda.

Tačka 8: KRŠENJE RATNIH ZAKONA ILI OBIČAJA (vezano za paragraf 20.2) prema članu 3 (ubistvo) Statuta Suda.

Tačka 9: ZLOČIN PROTIV ČOVEČNOSTI (vezano za paragraf 20.3) prema članu 5(a) (ubistvo) Statuta Suda.

Tačka 10: KRŠENJE RATNIH ZAKONA ILI OBIČAJA (vezano za paragraf 20.3) prema članu 3 (ubistvo) Statuta Suda.

Tačka 11: ZLOČIN PROTIV ČOVEČNOSTI (vezano za paragraf 20.4) prema članu 5(a) (ubistvo) Statuta Suda.

Tačka 12: KRŠENJE RATNIH ZAKONA ILI OBIČAJA (vezano za paragraf 20.4) prema članu 3 (ubistvo) Statuta Suda.

Tačka 13: ZLOČIN PROTIV ČOVEČNOSTI (vezano za paragraf 20.5) prema članu 5(a) (ubistvo) Statuta Suda.

Tačka 14: KRŠENJE RATNIH ZAKONA ILI OBIČAJA (vezano za paragraf 20.5) prema članu 3 (ubistvo) Statuta Suda.

Tačka 15: ZLOČIN PROTIV ČOVEČNOSTI (vezano za paragraf 20.6) prema članu 5(a) Statuta Suda.

Tačka 16: KRŠENJE RATNIH ZAKONA ILI OBIČAJA (vezano za paragraf 20.6) prema članu 3 (ubistvo) Statuta Suda.

Tačka 17: ZLOČIN PROTIV ČOVEČNOSTI (vezano za paragraf 20.7) prema članu 5(a) (ubistvo) Statuta Suda.

Tačka 18: KRŠENJE RATNIH ZAKONA ILI OBIČAJA (vezano za paragraf 20.7) prema članu 3 (ubistvo) Statuta Suda.

TAČKE 19-20
(ZLOČIN PROTIV ČOVEČNOSTI)
(KRŠENJE RATNIH ZAKONA ILI OBIČAJA)

54. Svojim delima i propustima u odnosu na smaknuća bosanskih Muslimana - muškaraca na mestima masovnih smaknuća u Karakaju i oko Karakaja, 14. jula 1995. ili oko tog datuma, kao što je opisano u paragrafu 28, **RATKO MLADIĆ** i **RADOVAN KARADŽIĆ** izvršili su:

Tačka 19: ZLOČIN PROTIV ČOVEČNOSTI prema članu 5(a) (ubistvo) Statuta Suda.

Tačka 20: KRŠENJE RATNIH ZAKONA ILI OBIČAJA prema članu 3 (ubistvo) Statuta Suda.

Hag, Holandija
14. novembar 1995.

/potpis/
Richard J. Goldstone
Tužilac